

UniQue Regenbooghuis
Waar we nu zijn
Iets wat u kende van ver of dicht
Aan de overkant van deze straat

Nu zijn we hier, zie ons, voila
Een volgende pagina
Nog vrij onbeschreven
En toch op een manier vertrouwd

Wij zijn nieuw

In maart hebben wij de fakkel overgenomen van ons vorige bestuur en dit is ons eerste woord tegen jullie. Jammer genoeg is onze nieuwe voorzitter, Trudy, op puppysafari in Amerika, dus vanavond gaan jullie het met mij moeten doen.

Ik ben Georgy trouwens, jullie nieuwe ondervoorzitter en het kan goed zijn dat je mij hier al een heel aantal jaren geleden hebt zien rondlopen. Na bij wat verenigingen te hebben gezeten ben ik weggeweest en heb ik een comeback gemaakt een dik anderhalf jaar geleden. Door hier terug te zijn en mee een vereniging te hebben getrokken sinds kort heb ik de zin gekregen om meer te doen.

Nu ben ik hier, voila, en ik heb heel veel zin om samen ons verhaal verder te zetten. Maar, Rome is niet in één dag gebouwd, Leuven ook niet denk ik, om maar te zeggen dat we het nog aan het uitzoeken zijn. Het ongelooflijke werk van ons vorig bestuur heeft zijn sporen achtergelaten en wij zijn bezig met ons in te werken in dat pad. Maar, vandaag zijn we trots om één van de verwezenlijkingen van ons vorige bestuur kracht bij te zetten.

Vandaag is de lancering, de opstap, de officiële onthulling en inhuldiging van het project Kleur Bekennen. Met de steun van Equal.be, de federale gelijke kansen dienst, hebben we de mogelijkheid gekregen om in Leuven te werken aan de zichtbaarheid van de LGBTQI+ gemeenschap en consequent de zichtbaarheid van ons regenbooghuis. Onder leiding van Hildegard Van Hove is er hiervoor een ad hoc werkgroep opgericht.

Waarom dit project?

De realiteit is dat onze levens net zo gevarieerd zijn, net zo complex zijn als dat van andere personen, maar ze worden nog steeds bedreigd. Extreem gedachtegoed dreigt onze rechten aan te pakken. We worden nagefloten, we worden bedreigd, we worden aangevallen, ook hier nog. Onze jongeren worden gepest, gedesinformeerd, dieper en dieper de kast in gestoken. We horen alarmerende signalen van de scholenwerking &OF, waarbij er een evolutie plaatsvindt van themaweek naar tweedelijns clb die contact opnemen voor acute probleemsituaties.

We horen verontrustende signalen met de verkiezingen die er aan zitten te komen en we zijn ten volste bezig met gesprekken met lokale partijen om ons bestaan, ons huis te kunnen verzekeren voor de volgende jaren.

We zijn al ver gekomen, want kijk, we staan hier toch, maar ik had ergens ook gehoopt dat we verder stonden. Het gevecht voor gelijkheid begon al lang geleden, gaat vandaag nog steeds door en zal doorgaan tot morgen, tot volgende week, tot in de toekomst. Maar de toekomst ligt niet vast. En onze geschiedenis kan niet voorspellen wat morgen zal brengen of wat we ermee zullen doen.

Ik geloof dat iedereen hier de kans heeft om de geschiedenis te veranderen. Wij veranderen elke dag de geschiedenis en het is aan ieder van ons om de wereld te veranderen. Als we ergens willen komen zonder iemand achter te laten, zullen we elkaar moeten helpen.

En dat is waar vandaag over gaat. Over te tonen wie we zijn, om een hand uit te reiken en samen ons verhaal verder te schrijven.

Vandaag is de eerste in een reeks ingrepen binnen de zichtbaarheid van de LGBTQI+ gemeenschap in Leuven en de regio. We profileren ons. We nemen geen plaats in, we maken mee de plaats. We gaan die verbinding aan. In Leuven, in Vlaams-Brabant. In onze plaats. Of plek. Of thuis.

Dit is evengoed een bedanking. Aan iedereen hier die hun steentje heeft bijgedragen, aan iedereen daarvoor nog en iedereen die het nog zal doen. Ik kan oprecht, vanuit mezelf, door hier zelf op te groeien als queer persoon, zeggen dat we hier iets van aan het maken zijn. We zien onze steun groeien en we zien ons begrepen worden op veel vlakken in deze stad.

We hebben al jaren hard gevochten met dit huis en de vruchten werpen zich af. Dat zien we. Maar dit blijft een nieuw begin.

Een begin dat steunt op zijn backbone.
Iets dat nog verder kan gaan.
Iets dat ooit zo ver kan gaan, dat het dat begin niet meer nodig heeft.

Dat we kunnen zeggen: Zie ons. Hier zijn we nu. Voila.

En dat gaan we doen. Vandaag is een eerste stap, maar in de volgende dagen, weken en maanden maken we heel veel waar. En dat wil ik heel graag met jullie delen. Voor ik jullie vertel wat we vandaag vieren, wil ik al een blik werpen op de toekomst en wat er nog zal komen.

Volgende week donderdag huldigen we het allereerste regenboogbankje van Leuven in, dat wij omdopen tot een liefdesbankje. Nu, we wilden er geen klassieke regenboog van maken. Liesbeth De Pauw, een jonge kunstenares uit onze gemeenschap onder de alias Fleedermauws, heeft er een artistieke interpretatie van gemaakt. Een sprookjesachtige ingreep in de prachtige Erasmustuin van Letteren.

Het liefdesbankje is een uitnodiging om open om te gaan met liefde en te kijken naar wat mensen verbindt, eerder dan naar wat hen verschillend maakt. Het moet een bankje worden voor alle verliefden, ongeacht hun genderidentiteit en seksuele oriëntatie.

Dus, op donderdag 16 mei om 19 uur wordt het nieuwe liefdesbankje ingehuldigd te Arena Erasmustuin, Faculteit Letteren. Na de ceremonie zal er een poëtische avond plaatsvinden waar wij ook nog deelnemers voor zoeken en een receptie in het Letterenhuis. Maar ik nodig jullie ook allemaal van harte uit op deze inhuldiging.

Dit evenement kadert ook binnen een groter geheel. Vanaf morgen gaat de Pride Week in samenwerking met de dienst Diversiteit KULeuven van start. Met bijna 20 verschillende evenementen worden georganiseerd er in kader van IDAHOT, de dag dat de Wereldgezondheidsorganisatie homoseksualiteit van de internationaal gehanteerde lijst van ziekten heeft geschrapt aandacht gevraagd voor de LGBTQI+ gemeenschap.

Op 2 juni, net na de Leuvense burendag, reiken we de hand uit naar onze burenen. In de namiddag verwelkomen wij alle burenen, die ondertussen al zijn geïnformeerd door postkaartjes in de bus, verzorgd door onze geweldige vrijwilligers. Zo kan iedereen op een laagdrempelige en verleidelijke manier (door onze heerlijke koffie en taart) kennis maken met ons huis, onze vrijwilligers en onze werking.

Ten slotte, stel je eens voor: een levendig, toegankelijk en hartverwarmend LHBTQI*-monument dat niet alleen een eerbetoon is aan de lange weg die we hebben afgelegd voor gelijke rechten, maar ook een bruisend aanknopingspunt voor verbinding en dialoog.

Onze focus ligt op de iconische locatie van het Pieter Coutereelbeeld op het Ferdinand Smoldersplein te Leuven. Waar zich ooit een openbaar toilet bevond dat bekend stond als een cruisingplek voor onze gemeenschap, willen we een monument oprichten dat niet alleen herinnert aan het verleden, maar ook een baken van hoop en verandering voor de toekomst vormt. Het is bedoeld als een speelse knipoog naar de vrolijke kant van 'gay' zijn.

Deze plek blijft een herinnering voor onze gemeenschap. Er is veel gebeurd,

veel gezegd, veel afgesproken. Op welke manier kunnen wij, door middel van een permanent monument, onze appreciatie en respect tonen? Is er een manier om mensen te informeren via een onconventionele weg en mee te nemen in ons verhaal?

De drie ramen van de voormalige wc worden levende canvassen, waarop dag en nacht verschillende conversaties en interacties worden afgespeeld. Van vroege ochtendgesprekken tot late nachtelijke overpeinzingen, deze installatie biedt een 24-uurs inkijkje in de diversiteit en complexiteit van onze gemeenschap.

Maar wat dit monument echt bijzonder maakt, is dat het niet slechts een passieve herinnering is, maar een actieve uitnodiging tot participatie. Door gesprekken en verhalen uit de community te verweven in de artistieke representaties, wordt het monument een levendige viering van onze gemeenschap en haar geschiedenis.

Op 10 oktober, als eindpunt van een nieuwe editie van Leuven Pride, zal dit monument worden ingehuldigd. Niet toevallig is dat ook de vooravond van de coming out day.

Ik nodig jullie daarbij uit om dat vanaf nu te volgen. Om te zien wat wij, samen met deze stad, kunnen doen. Ik nodig jullie allen ook uit om zo mee te genieten van de cava, u vindt mij aan de toog. Maar, voor ik jullie laat gaan.

Ik voel het, er zit een nieuw tijdperk aan te komen.

Onze gemeenschap hier in Leuven beweegt richting een samenvloeien. We delen allemaal één gedachte: zie ons, laat het zo zijn. Er kabbelt veel gedachtegoed dat ervan uitgaat dat onze gemeenschap iets wilt 'afpakken', iets wilt 'stelen'. Niets is minder waar.

Kerry Washington zei het al bij het accepteren van de Vanguard award al een hele tijd geleden: Vrouwen, arme mensen, gekleurde mensen, mensen met een handicap, immigranten, homo's, lesbiennes, biseksuelen, trans personen, mensen van verschillend geslacht, we zijn tegen elkaar opgezet en hebben het gevoel gekregen dat er maar beperkte plaatsen aan tafel zijn voor degenen onder ons die in de categorie 'anders' vallen. Als gevolg daarvan zijn we bang voor elkaar geworden. We concurreren met elkaar, we beoordelen elkaar en soms verraden we elkaar. Soms wijzen we zelfs binnen onze eigen gemeenschappen aan wie van ons het meest geschikt is om ons te vertegenwoordigen en wie eigenlijk niet eens uitgenodigd zou moeten worden voor het feest. Als 'anderen' wordt ons geleerd dat we die 'andere' 'anderen' moeten afwijzen om succesvol te zijn, anders horen we er nooit bij.

Hier kunnen ook wij uit leren. Naar onszelf toe, naar onze gemeenschap toe, naar andere anderen toe. We strijden niet enkel voor onszelf, maar voor elke

andere. En dat doen we samen. Dat wil ik echt benadrukken, dat doen wij allemaal samen. En dat willen wij, met dit nieuwe bestuur, met dit regenbooghuis, mee uitdragen. We willen die verbindingen aangaan en we nodigen jullie allemaal uit om hetzelfde te doen.

Wij zijn hier samen, onder dit huis, dat als regenboogkoepel fungeert. Een huis voor en door de groepen. Een huis van de groepen. Een huis voor anderen, door anderen, anders niet.

En dat begint door te zeggen:
Hier. Zie ons. We zijn er. Voila.

En dat doen we, met de inhuldiging van de nieuwe vlaggenmast, die jullie waarschijnlijk al zagen bij jullie binnenkomst. Daarnaast hebben we ook sprankelende nieuwe lichtelementen, waardoor de stoep voor ons huis in elke kleur van de regenboog kan kleuren. Het is nog licht, maar als jullie nog even blijven voor de receptie, gaan jullie geleidelijk aan onze gevel zien transformeren in een regenboog.